

הרביעי אישרורים * (אישרור, משמעו מתן ספיות וחוקף מחייב למשהו שנתעצב וגובש בתליכים אלה או אחרים. לעתים אין מנוס מכו, כמו, למשל, הדפסת שירים בספר — כפי שכותב סיוון על הדש ה" אחורי של עטיפת סיפרו).

אישרורים הוא ספר שירה רב רגש, הנפתח בשיר כבר בפברואר: "כבר כי בפברואר החשבים על מאי, / שבו היה הכל אחר..." במחזור השירים הראשון מצויים כמה שירי ירושלים מעודנים, כמו בעין כרם: "בעין כרם הנזירות / במשך כל החורף הארדך / מעלות על ידיהן ירוקת ממרוק / פעמוני-גופ..."

שיר קצוב ומעולה הוא השיר תל-אביב, תער"ז המתייחס לסילוק תושבי תל אביב מעירם בימי מילחמת העולם הראשונה: "מה היה בתל-אביב או שילך כנולה? / שלוש עשר, אולי שלושים בתים / ש" חלם בחיר, כמו הפקרים / שבאו אל העיר..." שירי סיוון עוסקים במיפוי של אדם בתוך גוף נתון. גוף נתון זה מגיע לכדי ביטוי החסכני גם במחזור טיול ב" אירופה הגרמנית. שם כותב סיוון על הממון: "הבנקים האלה בכנהוף / ריח עור מושל בהם / עורם של חזירי-המאה

* אריה סיוון — אישרורים; הוצאת ספרית פועלים; 68 עמודים (כריכה רכה).

שוויצריים טובים...! כמו מאמץ לפשע הקדום הגרמני, גם את השוויצרים. שיר גרמני אחר בכביש ולצבורג — מינון מביא סיוון חוויה ישראלית גרמנית, המתבססת על סיפורי-הילדים הנודע מאת אר"ך קסטנר אמיל והבלשים, והוא כותב: "מי זה יכול להיות? הגברת מישבין / מה פתאום. אמיל שלה / נסע רק לי ברלין..." בתמונת ממינון מגיעות השו"ר רות של סיוון למרתפי הכירה של עיר-זו, מרתפים שהיו ערש התנועה הנאצית ("כמו עיני ראתי ילד הכיב / גומר ליבר בירה למשה-לבי-אבי...")

התנופים הגרמניים שב סיוון לעיר אוכלת צליה היא תל-אביב ("וכבוקר הם יוצאים אל הפינות; / דיונונה / פרחשמן בריהודה / הירקן, / לבקש את ציליה) הפרטיים אשר הטמינו / טרם יציאה...") שיר פשוט, עשוי ביותר כמו שרוב ברחוב באול הנפתח, "כשיורד שרב כבר על רחוב כול / אין אורר נב למגדל-הכבי" אים / אלא מים ובלבר ומי / שבאו אל הרחוב הזה מנחוזות המים הרבים / לחפור להם בורות בחול / והגמלים היו עוברים לפני הצותיהם / משפת-הים אל שירי-מזאנים שבעבר-הירקון / דבשו" תיהם איום של מים / תחת מטעני-החול..."

איוו מוזיגה מעולה, בשיר אחד של זמן הווה בזמן עבר. מוזיגה המעידה על

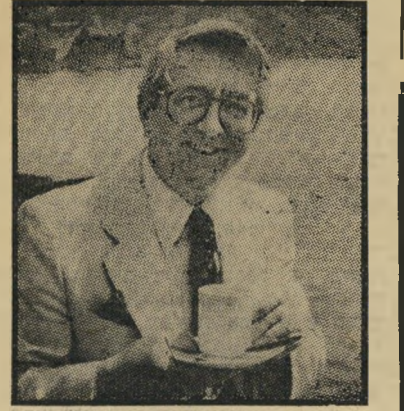
אימנותו של סיוון כמשורר. עוד שיר תל-אביבי מעולה, שכותרתו היא "לו היתה בתל-אביב באר, שפרד או חמור / קשורי-עניים סוככים להעלות בה מים מן האדמה, / הייתי מרמה עצמי לפרד או חמור כזה, / סוכב על ציר העיר / שבה נולדתי..." שיר שכמו מעיד על תפקידו של משורר, להעלות בגופו האמיתי מים מן האדמה. מימי השיר של סיוון, המועלים מה- אדמה, הינם מים מתוקים. סיוון הוא משורר-אמת, המדגיש בשירתו את ה" דליחות השירית-מימית המאפיינת כמה מצערים אלה, החסרים דרך וגוול ל" שירתם.

סיוון הינו משורר מומלץ, שקוראי ה" שירה כמעט שאינם מכירים אותו, מאחר שהוא לא ניהן בכישרון העסקני, המאפיין את השמות שהוכרו כאן. וחבל.

ליה הגרמנים אומרים כי הצבא צריך לשמור עליו...! כך נפתח סיפרו החדש של מחבר המותחנים הבריטי לן דייטון ס"ס — בריטניה, העוסק בתגובות הברי" סיות שלאחר כניעתה הכדויה של ברי" טניה לגרמניה ב-18 בפברואר 1941. אנגליה בחשיכה, מחסור בזמן, תחבר" רה בהקצבה, מאות אלפי חיילים ותושבים במחנות-ריכוז — כל אלה משמשים תפי" אורה לסיפרו המעולה של לן דייטון לצב של נאצוראפוליסה (חזון אחרית-ימים נאצי) מחריד זה.

גיבורי הספר הם אנשי הסקוטלנד-יארך הלונדוני, הנאלצים לתפקד ("דוגלס ארצ'ר מעולם לא היה חייל. כל זמן שהגרמנים ניהו לו כעבודת תפיסתם של רוצחים, הוא ייעשה את עבודתו כפי שעשה תמיד").

ארצ'ר וחבריו מגיעים לרצח שבוצע בשפרד-מרקט. הנרצח הוא מדען-אטום בריטי, מראשוני מפצחי הגרעין. אל ה" צוות החוקר מצטרף איש הס"ס הגרמני הוות, המעניק לחקירה את שם הצופן שלה אפוקליפסה — חקירה ההופכת ל-

סופר דייטון כיצד הוצא ציצייל להורג

סבך בלשי מורכב, עם מרכיבים פוליטיים, לאומיים וכחתיים של מרכיבי השליטה הנאצית באנגליה הכבושה.

בריטניה הכבושה אינה שונה במהותה משאר ארצות-אירופה הכבושות בידי ה" נאצים, כאשר ארצות-הברית, נותרת ב" בחינת אי-החופש האחרון של העולם ה" מערבי. ברקע מתהדקת לה ברית ריבנ" מרוס" מולוטוב, בעוד ארצ'ר דואג ל" שלום ילדיו, מתאהב בעיתונאית אמריק" אית ומתמסר לפיענוח סוד הרצח הגרעיני.

חרושת שמועות מקיפה את האיים ה" בריטיים, כמו: "השמועה שוותפסוח ציצייל הוצא להורג... נידון על-ידי בית" דין צבאי מדי במטה צי האוויר הראשון של הלופטוואפה בברלין... זינסטון סירב שיקשר את עיניו, והחזיק אצבעותיו ב" אית וי..."

ברקע מנהלים נציגי בריטניה החופשית משא-ומתן עם אנשי הס"ס על המרת המלך ג'ורג' הכלוא במיבצר לונדון — בסודות האטום, שהביאו לרצח אותו מדען בריטי. אחד מקטעי השיא של ה" ספר הוא קטע כמעט-סוריאליסטי המתאר לל במהלך שבוע האחוה בין ברית- המועצות לגרמניה הנאצית, ליד קברו של קארל מארכס בגבעת הייגייט, לונדון, טקס המסתיים בפצצת ענק, הפוגעת בחלק מהמנהיגות הנאצית באנגליה, ומביאה ל" הכרות מצב-צבאי באיים.

ס"ס — בריטניה מסתיים בפירוט ה" מחלוקת שבין אגפי השילטון הנאצים השונים, ובהוצאתו להורג של הות.

ס"ס — בריטניה הוא ספר העוסק במין האנושי, ביצירי השילטון והכוח שלה, ה" מעוגנים בתוכה של עלילה בלשית ריגור" זיתון דייטון הינו מהמעולים שבסופרים ב" לאנר זה, ועל סממני המחש שלה, מתוספת גם יכולת התיאור שלה, יכולת המעמדה אותו ואת ספריו בפיסגת העשייה הספרור" תית. ספר מומלץ, במחשבה מה היה קורה אלמלא עזרו הבריטים את כוחותיו של רומל בואכה אלכסנדריה.

* לן דייטון — ס"ס — בריטניה; עברית: חיים גליקסטיין; הוצאת זמורה ביתן מודן; 293 עמודים.

מתח
נאצוקליפסה
...הימלר כלא את המלך במצודה של לונדון, אמר הארי וורס, ועכשיו הנגר

החוויה הישראלית
גילגולו של ניגון

איגוד הקומפוזיטורים בישראל הוא גילדה מיקצועית השומרת על מינהגי סגירות נוסח המאות הקודמות בגרמניה. מעט מאוד פנים חדשות, בעלות כישרון מוסיקאלי, זכו בשנים האחרונות למצוא את קידומן במיסגרת איגוד זה, החולש על ביצועים וקידום ביצועים של יצירות אשר חוברו בידי מלחינים ישראלים צעירים.

באחרונה הפיץ איגוד הקומפוזיטורים בישראל חזר, שבו הוא מתפאר בביצוע שתי יצירות מקוריות בפסטיבל למוסיקה מודרנית שיתקיים השנה בגרץ, אוסטריה. באותו חזר מוסיף עמי מעייני, יו"ר האיגוד: "יצירתו של אריה שפירא (אי-השנה של העולם הזה במוסיקה לשנת 1981) לתזמורת סימפונית מזכה את ישראל לראשונה בביצוע תזמורתי בפסטיבל בינלאומי של התכרה למוסיקה בת-זמננו" (ראו: גלגולה).

על גילגוליה של יצירתו מיסה ויווה בישראל טרם הצלחתה הבינלאומית, סיפר שפירא לנדר של ניר: "ביצירה משתתפים 64 כלים. כל כלי הוא סוליסט: כל כלי מנגן תפקיד אחר, אצרכה כחמש וחצי דקות בלבד... מבחינה כלית היצירה מאוד מאוד מפורסת, ועוד יותר מפורסת ביגלל

איגוד הקומפוזיטורים בישראל
LEAGUE OF COMPOSERS IN-ISRAEL

איגוד הקומפוזיטורים בישראל שמח להודיע ששתי יצירות מאת חברי האיגוד נבחרו לנגינה בפסטיבל למוסיקה מודרנית ISCM שיתקיים השנה בגרץ, אוסטריה בתאריכים 7/11/82 - 29/10.

חבר השופטים הבינלאומי בחר את יצירותיהם של **אריה שפירא** - יצירה לתזמורת סימפונית בשם "מיסה ויווה", ואת יצירתו האלקטרו-אקוסטית של **יוסף דורפמן** "אבני ירושלים".

יצירתו של אריה שפירא לתזמורת סימפונית מזכה את ישראל לראשונה בביצוע תזמורתי בפסטיבל בינ"ל של החברה למוסיקה בת-זמננו.

כבוד רב,
עמי מעייני - יו"ר

מיכתב התפארות של יו"ר הקומפוזיטורים, עמי מעייני משהו רקוב בממלכת המוסיקה הישראלית

מיסכה הקצר. כתבתי אותה ב-77/78' כמיוחד לתחרות לציון 70 שנת תל-אביב. מוכן שהיא לא זכתה. היצירה היא פאודרית על תל-אביב. מיסה ויווה — מיס אביבה = מסכיבה. בקצור: מיסה תל-אביב.

באפריל 1979 שלחתי את היצירה לתזמורת רשות-השידור בירושלים. באוגוסט 1980 קיבלתי תשובה: צר לנו לאבובך, אך היות שדרש לנו זמן לעיון נוסף בה, לא נוכל כרגע להשיב לך על החלטתנו. נבקשך, אישיא, להתאזר בסבלנות עוד זמן מה... המיכתב היה חתום בידי אחת אלכסנדרה מלמד בשמו של נארי בארתיני, מנצח ראשי ומנהל מוסיקאלי. ועד היום אני מתאזר בסבלנות.

לעומת זאת, חברי-השופטים הבינלאומי של הפסטיבל בגרץ, החליט חודש וחצי לאחר ששלחתי את היצירה לאוסטריה מסנף הדואר כנבעתים לקבל את היצירה לביצוע.

יצירות שעברו ועדה מקומית. אבל ישנה אפשרות לשלוח יצירה להנהלת הפסטיבל באופן פרטי, למרות העדיפות ליצירות שעברו ועדות מקומיות. אני שלחתי את היצירה שלי באופן פרטי. הרי לא הייתי עובר את הוועדה הישראלית. עכשיו, כחוכמה לאחר מעשה, אזמרים לי האדונים מאיגוד הקומפוזיטורים: חבל ששלחת באופן פרטי — בטח היית עובר. דרך אנכי את, מיסה ויווה" תבצע התזמורת הפילהרמונית של וינה. זה נחמד מאוד. תאר לעצמך, התזמורת הפילהרמונית הישראלית סגורה לפני לחלוטין...

עד כאן דבריי של אריה ("אריק") שפירא על הגילגול שעברה יצירתו מיסה ויווה, ששום גורם מוסיקאלי ישראלי לא מצא בה חפץ. בעוד שהיא הוערכה כיארת בידי בעלי מיקצוע מעולים בעולם. אין ספק שמהו רקוב בממלכת המוסיקה הישראלית.